

2013 Münih NATO-“Güvenlik Konferansı”

Savaş stratejistleri ve bezirgânları süren savaşları idare ediyor ve önümüzdeki savaşları hazırlıyorlar

NATO'nun savaş stratejistleri ve onların müttefikleri her yıl Şubat başında Münih'te yıllık “Güvenlik Konferansı” için toplanmaktadırlar. NATO 1949'da ABD'nin önderliğinde saldırı amaçları için emperyalist bir askeri ittifak olarak kuruldu. 2010 Kasım'ında **Lizbon**'da NATO-Zirvesi'nde toplanan devlet ve hükümet başkanları **yeni bir stratejik konsept** imzaladılar. Bu konsept saldırgan şekilde formüle edilmiş bir dünya gücü hakkını, talebini içermektedir: NATO, iklim değişikliği, su kıtlığı, hammadde-, doğal kaynaklar – enerji temininin ve ticaret yollarının güvence altına alınması nedeniyle ayaklanmanın bastırılması için dünya çapında savaşlar yürütmeyi, ülkelere askeri olarak müdahale etmeyi, onları işgal etmeyi ve gerekirse genel valilikler kurmayı kendi hakkı olarak görmektedir. NATO, tüm silahsızlanma üzerine tımtırlıklı laflara rağmen “nükleer” bir “ittifak”tır ve böyle kalmaya devam etmektedir. Onun atom silahları ile donatılması sürmektedir. NATO'nun savaş stratejistleri, kendilerinin tek tek güçlerine uygun olarak emperyalist güçlerin nüfuz alanlarının yeniden paylaşılmasını sağlama almaktadırlar.

Şu anda Mali, Suriye, Afganistan, Irak, Pakistan, Filistin'de... yürüyen savaşlar... Gelecekte İran, Kongo, Filipinler, Venezuela'da mı?

Sözü edilen bu güvenlik konferansında andaki ve gelecekteki savaşlar için ayarlamalar yapılmaktadır. Münih Güvenlik Konferansı'nın baş örgütleyicisi İschinger'e göre 2013 yılındaki “üç en acil konular”dan biri şudur: “her şeyden önce riskler ve istikrarsızlıkların yönetilmesi (...) Hükümetlerin neredeyse denetime sahip olmadıkları zayıf devletlerde terör grupları gelişebilirler.” [Tüm Alıntılar, Söyleşi, “Hiç kimse ikinci bir soğuk savaş istemiyor”, 05. 01. 2013 tarihli Passauer Neue Presse Gazetesi] İschinger burada daha şimdiden Mali'deki güncel müdahale savaşını haklı çıkarma gerekçesini vermektedir. Ve bundan sonraki ‘gerekli müdahaleler’ sorununu ortaya koymaktadır.

Son yıllarda büyük güçlerin ajandasında **Afrika'nın yeniden paylaşılması** durmaktadır. Batılı güçlerin buradaki en büyük rakipleri Çin'dir. Bu nedenle NATO'nun stratejistleri açısından Afrika kıtası odak noktasında bulunmaktadır. Afrika'da sömürgeciliğin çektiği sınırlar sarsılmaya başlamıştır. Oysa bu Afrika halklarının çıkarına değildir. İstikrarsız hale getirmeler, yapay devlet yapılanmaları, 2011'de Güney Sudan'daki gibi yeni genel valilikler ve devletlerin yaratılması sadece birbirleriyle rekabet halindeki büyük güçlerin çıkarıdır. Çin, ABD, Fransa, Almanya, Avrupa, Rusya, Japonya, ama aynı zamanda Brezilya ve Güney Afrika gibi yükselmekte olan devletler de bunların hepsi pastadan bir pay kapmak istemektedirler.

NATO-askeri misyonu, Afrika'nın boynuzunda **Kongo, Kenya, Sudan ve Yemen'deki** stratejik olarak önemli bölgeleri ve hammadde pazarlarını sağlama almak için yürümektedir. **Batı Sahra'nın** Fas diktatörlüğü tarafından süren işgali NATO'nun stratejistlerince desteklenmekte, hammaddelerin ve nüfuz alanlarının güvence altına alınmasına hizmet etmektedir. Kaddafi yönetimindeki **Libya'ya karşı kanlı saldırı savaşında** da “terör rejimine karşı mücadele edilmesi” bahanesiyle aynı hedef izlendi. Aynı zamanda bombardımanlarla daha uygunca egemenlerin yönetime getirilmesi söz konusuydu.

NATO-ülkeleri ordu birlikleri, deniz kuvvetleriyle birlikte NATO'nun jargonuyla failed states'den (dağılmakta olan devletler) biri **Somali**'de sahilleri ve limanları işgal ediyorlar. Kendilerinin işine gelen aynı hükümetleri işbaşına getiriyorlar. Somali ve ona komşu devletler giderek artan bir şekilde NATO'nun denetimi altına girmektedirler. Böylece NATO'nun iktidar sahipleri dünya çapında en fazla kullanılan petrolün tanker gemilerle taşınma güzergâhını sağlama alıyorlar.

Ve şimdi de **Mali. Almanya'nın özgürlüğü** artık sadece Hindukuş'ta değil, aynı zamanda Mali'de de savunulacak. Bay İschinger şöyle diyor: “Krizleri önlemeyi, set çekmeyi ve kriz bölgelerini istikrarlı hale getirmeyi – gerektiğinde askeri araçlarla da -başarırsak bizim (Almanların) güvenliğimizi yükseltiriz...” O şunları talep ediyor: “Mali ile ilgili olarak: Siyasi strateji ortaya konmalıdır, gelecekte nerede angaje olunacağı daha esaslı bir şekilde gözden geçirilmelidir; **uzun soluklu** olunmalıdır.” Güç siyaseti açısından ifade edildiğinde Mali'de müdahaleci devletler **uzun vadeli olarak** siyasi, ekonomik ve her şeyden önce

askeri olarak dayanılmak zorunda olunan kendilerinin işine gelen bir rejim kurmalılar! Bu aynı zamanda NATO'nun **Akdeniz**'deki misyonunu tamamlar. Onun Mali'deki hedefi de, savaş, yoksulluk ve sefalet nedeniyle Afrika ülkelerinden Avrupa'ya kaçanları durdurmaaktır.

Güncel savaş alanları Suriye, Afganistan, Irak, Pakistan ve de İran'a karşı sürekli savaş hazırlığı bu güvenlik konferansının diğer "**öne çıkan konuları**"dır.

AVRO-Krizi ve AB-Silahlanması

İschinger, "güvenlik politikası açısından en acil üç sorunun" birincisi olarak 2013'de güncel olarak "**Avro'nun çöküş tehlikesini**" ... adlandırıyor. "Mali kriz nedeniyle güvenlik ve savunma politikasına yatırımlar Avrupa çapında yılda yüzde altı oranında azaltıldı. Avrupalı devletler daha fazla **askeri olanaklarını bir araya** getirirler ve ortakça kullanırlar, bu selamlanırdı." AB-stratejistleri, silahlanma ve AB-askeri gücünün güçlenmesi için daha fazla devlet parasını gerçekleştirmek amacıyla Avro-krizini aşmak istiyorlar. AB, askeri olarak daha da **rekabet edebilecek** şekilde "**donatılmalı**"dır. Burada açık bir şekilde dünya egemenliği uğruna hegemonya talepleri söz konusudur.

Alman silahları, Alman parası tüm dünyada katletmeye katılıyor

Alman emperyalizmi en ön cephede işin içindedir. Çeşitli fetih savaşlarında Alman federal ordusu binlerce askeriyle bugün faaldir. Fetih savaşları ve militarizm bu arada Alman büyük gücünde normalitedir. Almanya silah ihracatçısı olarak dünya çapında 3 numaradır. Devasa kârlar elde etmek ve kendisinin bizzat müdahale etmediği devletlerde karşılıklı savaş kışkırtmak ve zayıflatmak Alman stratejisidir. Örneğin Fas ve Cezayir'in veya Suudi Arabistan, Bahreyn, Birleşik Arap Emirliği'nin ve İsrail'in "dengeli" silahlandırılması. Alman savaş mallarının % 42'si (2010'da 'sadece' %29'u idi) 2012'de sözde üçüncü devletlere, AB ve NATO dışına gitmektedir. Güvenlik konferansı örgütleyicisi İschinger bu stratejiyi şöyle övüyor: "Silah ihracatları **anlamli şekillendirme unsuru** olarak" kullanılmalıdır. "Bizler askerlerimizin yaşamını gereksiz yere tehlikeye atmak istemiyoruz." Evet, bağımlı ülkelerin askerleri "Made in Germany" marka en iyi savaş araçlarıyla 'bizim' doğal kaynaklarımız için birbirlerini karşılıklı katletsinler.

Bizim perspektifimiz direniştir

Halklar isteseler, NATO ve diğer askeri ittifakların kendiliğinden dağılacığını ümit etmek bir hayaldir. NATO ve tüm diğer emperyalist askeri ittifaklar emperyalist sistemin parçalarıdır. Ancak bu sistem ortadan kaldırıldığında, ekonomik temel yapılar radikal bir şekilde değiştirildiğinde, artık kârı azamileştirme, insanın insan tarafından sömürülmesi değil, bilakis emekçi insanların ihtiyaçları esas ilke olduğunda, **sosyalist bir toplumda** dünyada barış sağlanabilir. Bu değişiklik, evet, bu **devrim** barışçıl, oy pusulasıyla ve burjuva parlamentolarında olmaz, bilakis sokakta, tüm ezilen ve sömürülenlerin enternasyonal mücadelesiyle kazanılacaktır.

02.02.2012 günü: Haydi Münih'e

Yer: Marienplatz, Saat: 13.00'deki Enternasyonal Büyük Yürüyüşe!

Savaş Konferansına karşı Enternasyonal Blok Saflarında Yerini Al!

Yaşasın Komünizm!

Almanya'da Bolşevik Partinin İnşası İçin Gazete

TROTZ ALLEDEM!

(HERŞEYE RAĞMEN!)

www.trotz-alledem.tk / trotz.alledem@gmx.net

Ocak 2013

V.i.S.d.P.: H. König, Kafkastr. 56, 50829 Köln